

La

BT

biblioteca de treball

sí que és una veritable **Biblioteca de Treball**

(En dues sèries: la BT, especialment útil fins als 10 anys, i la BT, fins als 14.)

Materials pensats pels nois mateixos, conjuntament amb els mestres.

El relat viu —text i il·lustració— d'una descoberta col·lectiva de:

**la garriga,
vint-i-cinc peixos de mar,
la llum,
la mel,
la granota,
l'aigua corrent,
els fruits vermells salvatges,
Van Gogh,
el circ,
el paper,
la vida de la gavina,
el pa...**

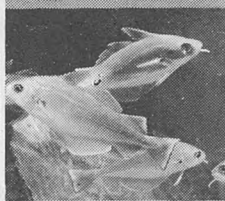
BT **la granota**

BT **Romans, farigola, espigot i altres plantes de la garriga** 2

BT **25 PEIXOS DE MAR**

BT **LA LLUM**

BT **biblioteca de treball**

Llegeix, escampa, subscriu-te a la

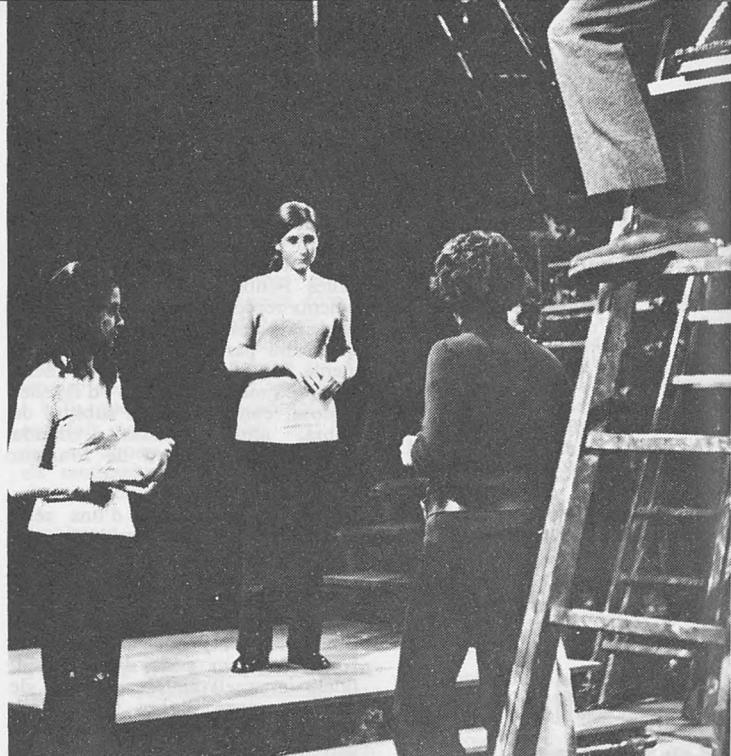
Et sentiràs més a prop del teu món del teu país, dels teus contemporanis!...

subscripcions:

Editorial Laia

Constitució, 18-20, Barcelona-14, tel. 332 84 08

El 30 de novembre de 1971 TVE difon el muntatge que Antoni Chic ha fet de *Sóc el defecte* de Manuel de Pedrolo.

teatre de Pedrolo

SÓC EL DEFECTE de Manuel de Pedrolo. Editorial Moll, Palma de Mallorca 1975.

En aquest llibre s'apleguen tres obres de teatre: *Pell vella al fons del pou* (1957), *Algú a l'altre cap de la peça* (1959) i *Sóc el defecte* (1959), que dona títol al llibre.

Les tres obres entren dins la temàtica del teatre de l'absurd i són denses en idees, ben estructurades i amb recursos ben trobats per a donar agilitat a la gravidesa del tema. No oblidem, però, que ja fa més de quinze anys que han estat escrites, i la problemàtica massa rígida de l'absurd existencial, a hores d'ara, ja ha esdevingut un tòpic. Més exacte: les idees expressades en aquest tipus de teatre (i gairebé només hi compten les idees) no ens diuen res de nou, i la metafísica que hi podem trobar, crec que ha entrat en franca decadència: aquells «descobriments» que fa vint o trenta anys ens semblaven d'una profunditat de pensament que feia ferredat —«per què hi ha quelcom i no, més aviat, no-res?», deia, em penso, Heidegger—, avui més aviat resulten d'un primari desesperant. Per això, davant aquestes obres, fóra més adient de fer-ne la crítica històrica que no pas la del contingut. De tota manera, no fa gaire temps, Roland Barthes ha profetitzat que aviat tindrà lloc una redescoberta de l'existencialisme sartrià per part de les generacions més joves. Per si de cas, passo a enumerar alguns dels tòpics més importants, arrencats de la lectura de les tres obres de Pedrolo o suggerits per aquesta lectura:

Tots som presoners d'una situació —l'existència— inexplicable. Ningú no pot fer res per a sortir-ne. I, a

més, estem incomunicats, sols, amb els altres. Ningú no comprèn ningú... Cadascú és un «altre» per a aquells «altres». Fins i tot, hom pot estranyar-se que, precisament, sigui ell mateix. No hi ha un punt de referència: només tu; però tu canvies, et modifiques, envelleixes, i el punt es desplaça. Estem anguiats i tenim por perquè no sabem qui som, on anem i d'on venim, no sabem res; i qui no s'angoixa és perquè els costums i les convencions no li deixen veure més enllà del nas.

No hi ha escala de valors de cap tipus. Tot és subjectiu. Només la il·lusió que la vida té una finalitat ens fa desitjar de viure-la; però, quan se'n descobreix l'autoengany, el desig s'estronca i la vida perd el sentit. L'axioma és a la matemàtica com la convenció a la societat, i és difícil posar-nos d'acord en l'«evidència» d'un axioma existencial.

No hi ha accions encertades o equivocades: hi ha accions. Tot allò que fem o «busquem» és provisional, i per això la recerca no serveix per a res. Ni l'experiència d'altre no ens serveix de res. Com que tot és relatiu, hom no es pot prendre res seriosament.

La resultant entre l'angoixada metafísica existencial i l'altruisme sublimat és una cosa enllepolida i llepissosa; exemples: el personatge Bla de *Sóc el defecte*, l'Autodidacte de *La Nàusea*, Albert Camus. L'Home, en majúscula, no existeix; existeixen, com deia Sartre, en Pepet, el senyor Francesc, la Nati... i aquests sovint solen portar-nos problemes o pertanyen a la mateixa categoria dels objectes. Etc.

EUDALD PUIG I MAYOLAS